

Katarzyna Szarawara- Omówienia spektakli wystawionych w ramach SANS w Rudzie Śląskiej 4.04.2008r.

Tytuł spektaklu, ośrodek	Wartość terapeutyczna przedstawienia	Inne uwagi
<p>WTZ Gorzyce <i>Ballada o krzyżu</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - Metafora <i>niesienie krzyża</i> wydawała się być nie do końca zrozumiała dla aktorów. Jeśli ma ona symbolizować niepełnosprawność, z którą boryka się aktor, można np. więcej na ten temat opowiedzieć przybliżając specyfikę ograniczeń widzom oraz czyniąc treść utworu bardziej przystępnym dla grających osób. - Decyzja instruktora o wprowadzeniu na scenę aktora wspomagającego, powinna być bardzo starannie przemyślana. Jeśli podopieczny nie potrafi wykonać jakiejś czynności w pierwszej kolejności warto poszukać dla niego alternatywnych rozwiązań a dopiero w ostateczności wprowadzić aktora wspomagającego. Osoba wspierająca, wykonując swoją funkcję, dla własnego rozwoju może przeanalizować swoje postępowanie w kontekście tego, czym ono jest dla niej samej (dowartościowuje ją jako tą sprawniejszą, daje poczucie przewagi?) 	
<p>ZSS nr 38 w Zabrze <i>Trzej piraci</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - Spektakl przygotowany w konwencji zabawy dziecięcej wykorzystujący naturalną dla tego wieku rozwojowego skłonność do zabaw tematycznych sprawia wrażenie lekkości i swobody. Dzięki temu widz może uczestniczyć i razem z aktorami przeżywać niezobowiązującą radość. - Piosenki, światło, muzykę, w umiejętny sposób wykorzystano w formie tła dla scenicznych wydarzeń. Aktorzy mający problemy z uczeniem się i zapamiętywaniem mogą w wyniku zastosowania takich rozwiązań poczuć się na scenie swobodniej, wyzbyci 	

	obawy, że zaplanowane czynności wykonają w nieodpowiednim momencie.	
DPS Republika Chorzów <i>Kuternoga</i>	<ul style="list-style-type: none"> - Warto zastanowić się nad sensem zastosowania archaizmów językowych w przedstawieniu. Niektóre słowa, dawniej często używane w dzisiejszym języku mają znaczenie pejoratywne. Być może ich wielokrotne powtarzanie podczas spektaklu, zaszczerpi w aktorach i widzach poczucie, że określeniem tym (tu <i>kuternoga</i>), można nazywać każdą kulejącą osobę. - Niekiedy spontaniczne zachowania aktorów na scenie są dla widza bardziej atrakcyjne niż oglądanie wyuczonych ról. Aktorka pierwszoplanowa spontanicznie zachowywała się przed rozpoczęciem spektaklu. Trudno by było nie zauważyć jak wielką radość sprawia jej samo bycie na scenie. Później, wraz z rozpoczęciem spektaklu, owa satysfakcja z możliwości wystąpienia przed publicznością przestała być widoczna. Taka uwaga może być dla instruktora inspiracją do poszukiwania form i metod pracy z podopiecznym, które pozwolą mu na bardziej autentyczne odgrywanie roli. Uważna obserwacja osoby i umiejętność wykorzystywania w przedstawieniu jej indywidualnych, specyficznych zachowań ma nieocenioną wartość terapeutyczną gdyż jest dowodem akceptacji i podmiotowego traktowania aktora. 	
ZSS nr 7 Katowice <i>Morska opowieść</i>	<ul style="list-style-type: none"> - Godnym uwagi i naśladowania jest sposób wspierania aktorów – tancerzy przez instruktorów. Stojąc za kulisami mogli oni nadzorować granie podopiecznych, podpowiadać kolejność wykonania zaplanowanych czynności jednocześnie pozostając niewidocznymi dla widzów. - Instruktorzy i terapeuci zobowiązani są dbać o właściwy 	

	<p>wygląd/ ubiór aktora. Podopieczny nie może wyglądać niechlujnie, prowokacyjnie ani tym bardziej być obnażony jeśli oczywiście takie ucharakteryzowanie aktora nie wpływa znacząco na treść sztuki i jeśli aktor nie rozumie sensu takiej a nie innej charakteryzacji.</p>	
<p>WTZ Chrzanów Fundacja im. Brata Alberta Teatr Perelki <i>W krainie cudowności</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - Przedstawienie skoncentrowane bardziej na formie niż na treści. Zastosowanie pięknych strojów nie znajduje uzasadnienia dla większości przedstawionych wydarzeń, brak w nich logiki (np.: jeśli kobieta odgrywa rolę dziewczynki, nie może być ubrana w suknię ślubną). Dialogi wypowiedziane monotonna, bez intonacji szybko stają się nużące zarówno dla widzów jak i deklamujących aktorów. - Najbardziej spontanicznym i ciekawym elementem przedstawienia jest taniec w kole chociaż być może należałoby spróbować uczynić go mniej kontrolowanym przez instruktora. - Aktorzy sprawiają wrażenie niezaangażowanych w przedstawienie (nie rozumieją sensu całości?) 	
<p>WTZ Nr 1 Rybnik <i>A w porcie zawsze ktoś na nas czeka</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - Brak dynamiki. Aktorzy są zaangażowani w odgrywanie ról dużo krócej niż trwa spektakl. Widzowie również szybko nudzą się brakiem wydarzeń. Może należałoby skrócić czas przedstawienia? 	<ul style="list-style-type: none"> - ciekawe stroje - zbyt liczna grupa na taką wielkość sceny?
<p>SDS Gliwice <i>Nadzieja</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - Ładne wykorzystanie technik tańca integracyjnego (pomniki). Trafny dobór głównej aktorki/ tancerki (wspaniale oddaje charakter muzyki) . - Grupa momentami sprawiała wrażenie wyhamowanej w tańcu – stres, znudzenie aktorów wielokrotnie, wciąż w ten sam sposób odgrywanym spektaklem(?) 	<ul style="list-style-type: none"> - dość duża liczba nieczystych ruchów razi na scenie, zwłaszcza podczas oglądania spektaklu tanecznego (np.: rzucie gumy i poprawianie włosów)

<p>ŚDS Gliwice <i>Niedopowiedzenie</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - Mówienie o niepełnosprawności w sposób zrozumiały dla aktorów a jednocześnie interesujący dla widza. Przedstawiony przez aktorów dorosłych, będących na etapie młodzieńczego rozwoju seksualności problem, w ich życiu pozascenicznym, prawdopodobnie jest dla nich obecnie istotny. - Da się zauważyć piękne, dojrzałe wchodzenie w rolę. Dbałość instruktorów o wykorzystanie indywidualnych cech członków zespołu przy jednoczesnej, bardzo widocznej spójności grupy. - Treść czysta, zrozumiała, zamknięta ładną puentą. 	<ul style="list-style-type: none"> - starannie dobrana muzyka dodatkowo zwiększa przyjemność artystycznego odbioru.
<p>WTZ Tarnowskie Góry Teatr uderzenie <i>Cztery żywioły</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - Aktorka na wózku inwalidzkim nie uczestniczy w przedstawieniu, nie widać jej zaangażowania w rolę prawdopodobnie dlatego, że jest jedynie wprowadzana i wyprowadzana przez instruktorkę na scenę. Jej bierność nie wnosi nic istotnego dla spektaklu. Członkiem grupy staje się jedynie na chwilę i jakby na niby (na pokaz?). Klasyczny przykład przedmiotowego traktowania podopiecznego. - Pomoc opiekunów jest bardzo widoczna dla widza i przesadnie absorbuje jego uwagę (przedmioty wnoszone i znoszone ze sceny, wyróżniający się na tle grupy ubiór opiekunki). 	<ul style="list-style-type: none"> - ładne oświetlenie, - czytelnie przekazane symbole ognia i wody - niejasne zakończenie

<p>WTZ Ośrodek Matka Boża Różańcowa <i>Zaloty</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - Dobra recytacja, - Uderza infantyilizacja aktorów widoczna w ubiorze i doborze tekstów (wiersze dla dzieci) - Przedmiotowe traktowanie podopiecznych (bagatelizowanie, pomniejszanie ich problemów i marzeń – potrzeba bliskości, miłość) 	<ul style="list-style-type: none"> - ciekawa scenografia i stroje aktorów
<p>WTZ Gorzyce przy WOŁOiZOL <i>Klasyka na wesolo</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - Ciekawy dobór tekstów, dobra recytacja, - Brak dramaturgii na scenie – być może dobry materiał na słuchowisko radiowe(?) 	
<p>SOS – W dla Niesłyszących i Słabosłyszących Lubliniec <i>Bajka o rybaku i złotej rybce</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - Pomimo faktu, że młodzież przedstawia bajkową opowieść, zagrana jest ona w czytelny, zrozumiały sposób i przede wszystkim nie nosi znamion infantylizowania aktorów. - Mogliby oni z powodzeniem odgrywać to przedstawienie przed zdrowymi dziećmi, niczym profesjonalni aktorzy teatrów dziecięcych. Cel odgrywania przedstawionego spektaklu jest bardzo czytelny tak dla widzów jak aktorów. - Wspaniała ekspresja ciała i twarzy aktorów 	<ul style="list-style-type: none"> - interesująca scenografia
<p>WTZ Zabrze <i>Stworzenie świata</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> - Forma w konwencji pasującej do ilustracji książkowych, lub jako tło dla większych wydarzeń np. inauguracji igrzysk sportowych - Dobra organizacja tak dużej grupy na scenie. 	<ul style="list-style-type: none"> - interesujące, kolorowe, pięknie wykończone, przykuwające uwagę widza rekwizyty